

Но отъ тия величествени постройки е останало много малко. Многобройнитѣ разрушения и пожари, на които билъ изложенъ градътъ въ течение на вѣковетѣ, не пощадили и църковнитѣ сгради. Тѣ били постоянно възстановявани, а заедно съ това и промѣнявани. Когато презъ 1099 година кръстоносцитѣ превзели светия градъ, тѣ поправили и украсили храма на гроба Господень, но и тия поправки, съ изключение на входа, не останали

Украси отъ храма „Възкресение“

незасегнати отъ пожари. Тѣй че днешнитѣ църкви въ по-голѣмата си частъ сж отъ по-късно време.

Гробътъ Господень е далечъ отъ земитѣ, които населяватъ християнитѣ. Неговиятъ достѣпъ билъ много труденъ не само поради тежкия и дългъ пътъ, но и поради голѣмата несигурностъ за пѣтниците. Но нищо не могло да спре посещенията. И въ най-тежкитѣ времена на безредие и своеволия въ тази страна християнитѣ, окрияни отъ духа на вѣрата, намирали смѣлостъ да се впуснатъ въ далеченъ пътъ и да се поклонятъ на гроба на Тоя, Който умрѣ, за да възвести на човѣчеството правда, истина и всепрощение.